

Bilag.

Ministeriet

for

Kirke- og Undervisningsvæsenet.

København, den 15. December 1911.

I Skrivelse af 7. d. M. har det ærede Udvalg udbedt sig Underretning om Varigheden af den Beskyttelse, de forskellige til Unionen til Værn for litterære og kunstneriske Værker hørende Stater have givet deres Undersaatter med Hensyn til Offentliggørelsen af deres Værker og Oversættelse af disse.

Saaledes foranlediget skal Ministeriet tjenstligt meddele, at af de til Bernunionen hørende Lande have 3, nemlig Tyskland, Svejts og Japan, en Autoritet, der varer indtil 30 Aar efter Forfatterens Død, medens Fristen i Sverige, Norge, Belgien, Frankrig, Luxemborg, Monaco og Portugal er den samme som i Danmark: 50 Aar efter Forfatterens Død. England har hidtil haft en Beskyttelse paa 7 Aar efter Forfatterens Død eller 42 Aar efter Værkets første Offentliggørelse, men i den lige nu vedtagne Lov gaar England ogsaa over til Systemet 50 Aar efter Død.

Italien har hidtil haft en dobbelt Frist:

1ste Periode: til Forfatterens Død eller i det mindste 40 Aar fra Offentliggørelsen;

2den Periode: i 40 Aar efter Udløbet af 1ste Periode kan enhver frit gengive Værket, men skal betale Forfatteren eller dennes Arvinger 5 pCt. af Bogladeprisen for hvert Eksemplar;

i det nye Lovforslag foreslaas imidlertid den almindelige 50 Aars Frist indført.

I Spanien er Fristen 80 Aar efter Forfatterens Død.

I Holland, der til Foraaret vil tiltræde Unionen, forventes Fristen at ville blive 50 Aar efter Død.

Foruden i de her nævnte Unionslande gælder 50 Aars Fristen ogsaa i Rusland og i Ungarn, medens Østerrig har 30 Aars Fristen.

Med Hensyn til Oversættelser bemærkes følgende:

I alle Unionslandene gives der Oversættelser lige saa lang Beskyttelse som Værker paa Originalsproget; en herfra afvigende Regel findes overhovedet kun i Tyrkiet og i Ecuador.

I de fleste Lande gøres der dernæst ingen Forskel paa et Værks Beskyttelse *mod* at blive gengivet i samme Sprog eller i Oversættelse; dog give Sverige og Italien endnu kun 10 Aars Beskyttelse mod Oversættelse; i en Del andre Lande, f. Eks. England og Norge, har man haft — men netop nu forladt — den samme Regel, der gælder her ifølge Lov 29. Marts 1904, men som nu er foreslaaet ændret, at et Værk, for at være beskyttet mod Oversættelse lige saa længe som mod Gengivelse paa Originalsproget, maa oversættes inden Udløbet af 10 Aar fra Offentliggørelsen.

P. M. V.

E. B.

K. Glahn,

Fm.

Til Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Forfatterret og Kunstnerret.